24/05/2020

Преподобни Јероним Симонопетрит први пут прослављен литургијски

Света Гора прославља преподобног Јеронима Симопетрита сходно одлуци Светог и Свештеног Сабора Васељенске Патријаршије донете 27. новембра 2019. године, којом је Преподобни уврштен у календар Православне Цркве.

Преоподобни је дошао у манастир Симонопетру у својој седамнаестој години и остао је тамо читавих 43 године, служећи као игуман манастира од 1920. до 1931. године.

Затим је 1957. године служио као економ и духовни отац у Метохуу Симонопетре, који се налази у подножју планине Химетос, пре него што су изграђена избегличка насеља и извршена агломерација Виронаса и Каисарианија. Тамо је починуо у Господу и ту је погребен.

Преподобни Јероним је рођен у селу Рејсдере у Малој Азији. Познат је и под називом „Јован Џјакогиоргис“, а потицао је од сиромашних и побожних родитеља, Николаоса и Марије Џјакогиоргис. Био је „сиромашан од сиромашних родитеља”, како је волео да себе назива. Слободно време је

проводио у сеоској цркви.

Као одрастао човек отишао је на Атос, тачније у манастир Симонопетру (28. октобра 1888), где су се доселили углавном монаси из Мале Азије. Замонашио се 21. марта 1893. г. на Цвети. Дана 11. априла 1920. рукоположен је за јерођакона, 12. априла 12. исте године за јеромонаха, а 20. априла 1920, у недељу мироносица, устоличен је као игуман манастира. Био је игуман у манастиру Симонопетра од 1920. до 1931. године.

Реформа календара је извршена 1924. године, а на празник Благовести први пут је служио према новом календару у Метоху Вазнесења Господњег. То је изазвало снажно реаговање у манастиру, тако да му је, када се вратио, група монаха забранила да уђе у цркву на шест месеци. Мирно је издржао забрану не одустајући од става.

Оптужен за лоше финансијско управљање, после одлуке коју је донела Светогорска општина, прогнан је у манастир Кутлумуш на шест месеци. Иако је знао име лица које је извршило проневеру, никада га није издао и због тога је трпио последице. Такође се молио за своје оптуживаче и клеветнике.

После тога, Општина је признала његову невиност и он је послан у Метох манастира Симонопетре који се налази у избегличком крају Виронас у Атини. Тамо је помагао становницима од којих су многи били његови сународници Мале Азије, а била им је неопходна духовна и материјална попомоћ.

Био је посвећен добротворном раду, али манастир га је укоревао, верујући да претерује. Спавао је на столици или у столици и штедео чак и на води. Био је смирен и проницљив човек. Често би посетио Метох Светог Харалампија у Солуну како би исповедао и подржао вернике. У ствари, 1937. године понуђено му је да поново постане игуман, али он је то смирено одбио.

Умро је у 86. години живота 7. јануара 1957. године и сахрањен је у Метоху Вазнесења у Виронасу. Његове мошти пренео је његов сународник, архиепископ атински Хризостом II, 1965. године, а присутни чину изјавили су да су мошти миомирисале. Данас су његове мошти похрањене у манастиру Симонопетре, а током прве Божанске литургије после његове канонизације, ковчег са главом и моштима био је постављен на игуманском престолу као начин да се извину за његово неправедно прогонство.

Црква га је прибројала сабору светих 2019. године, и светкује се 9. маја сваке године.

— Извор: Васељенска Патријаршија (са енглеског Информативна служба СПЦ)